Nosaltres, que fem més cas dels fets que de s paraules, ens hem de feicitar que a Berna hagi imposat el sistema del joc destre i intel.li-ent, no absent d'una energia inesgotable. A la és el triomf dels principis del joc català, que em de repetir que són els dels fútbol veri-ble.

Per cert que en aquest triomf els nostres juga-ors han tingut part preeminent. Hem de fer tam-é justicia a l'encert dels altres jugadors, en el ic dels quals guspirejà sempre la lluentor de idea mestressa. Un basc fou l'eix que permeté adquirir al conjunt l'aspecte d'obra d'art; En amborena.

I aquest basc, no és pas precisament el tipus e jugador furiós, sinó el tipu de jugador nostre ue posa el joc de picardia abans que la força.

SMILER.

a valua dels jugadors catalans jutjada pels forasters

Perquè es vegi l'efecte produït pels nostres ju-adors, reproduïm alguns fragments dels articles ublicats a "Der Kicker", de Ludwigshafen, que ón, en conjunt, un rosari d'elogis pel paper bri

MARTINENC-JUPITER, PROMOCIO
Vilar del Martinenc, llençant-se a l'atac.

que "retrata" el que va ésser el partit

llant que la selecció de jugadors espanyols féu a Berna.

Diu Walther Bensemann:

"I a aquest *plus* de vitalitat i *esperit de moment* cal afegir-hi una tècnica superior que en les xifres del resultat no queda expressada. Els centres d'un Piera o d'un Alcàzar estan a l'çaria dels millors jugadors de primera Lliga Anglesa. I laire amb què es remouen amb la bala, i la pressa amb què des de qualsevol lloc bombardegen la porta, contrasta vivament amb la foferia, amb la flema, el no-poder o el no voler dels davanters suïssos".

"Zamora és el rei dels porters. Qui pot ara negar-ho? Abdós defenses són brillants, en especial Quesada. La linia mitga és tota d'alta classe, i per la prova gran joia, Samitier es mostra no des d'el caire de la grolleria sinó des del de la cavallerositat. El millor home a l'atac és Piera, que a mi em recordà als grans herois dels temps pretèrits del fútbol anglès, Spikesley i Bassett".

D'una altra impressió firmada per Philipp Meister:

"Tot l'equip mereix un total elogi. Zamora incomparable. Atent i ràpit, amb finíssima col.locació, i dirigint en cls corners tot el treball de de-

BARCELONA EUROPA, DIUMENGE
Una bella presa de Serra

CATALANS A ALEMANYA

amb l'Hertha de Berlin constituí un sorollós éxit.

Un corner que Pedret envia fora

DEL PARTIT DE BERNA
Samitier i Schnuedlin disputant-se la bala. — Zamora allunyant un centre perillós.

fensa. Els dos backs esplèndits. Quesada segurís-simm amb la bala. Una famosa linia de mitjos, en la qual Gamborena fa un treball d'alta intel.ligència al centre. Samitier estigué totalment a l'alçària de la seva reputació. En l'atac i a la defensa, tots bé. El marcatge dels adversaris és mestre. A l'atac, tots són gent de primera classe, les dues ales, en especial Piera, *són intachables*".

QUÉ PASSARÁ A VALENCIA?

El Federatius espanyols esàn joiosos e la gran *victòria* obtinguda en terres suïsses. Podem dir que aquesta vegada la raó els sobra. Guanyar amb una diferència insospitada sense que de la fa-mília geològico espanyola, hi haguessin anat els lleons del Nord, és quelcom per perdre l'alè de l'emoció.

Però, quina en fòra que endemés no perdessin l'esma, i a València les cosses anessin malament per manca d'oportunitat en conjuminar l'onze.

No sabèm el que faràn i gairebé diriem que poc ens interessa. Però sembla que a la selecció que lluitarà contra Itàlia hi haurà novetats, i recelem que precisament es trobaran allà on menys fan falta.

Perquè en el fútbol espanyol s'ha de témer, quan hom es proposa fer les coses amb cura i pensant-les molt. Estem cansats de veure que la cosa més intel.ligent que tenim a la península és la deesa casualitat, l'únic factor que ens ha permés fer al món un paper un xic decorós en certes ocasions.

I ara, per València, les coses es volen fer com cal. Quen o resulti, a darrera hora, que el bàndol "nacional" no sigui bo per altra cosa que per enfrontar-se amb un onze de *laz zaroni, gondolieri* i tocadors d'onga de manubri.

Els partits de diumenge

Barcelona, 2 - Europa, 1

Del partiti cel.lebrat diumenge al campe de Les Corts, curull (el camp" d' una gentada de àvida de les emocions que un partit de tal natura prometia, ens trobem que gairebé no sabem qué dir-ne.

A voltes trobeu després d'haver assistit a un espectacle qualsevol, que us hi haveu divertit forva, però que en sortint no us recordeu quasi bé de res de lque ha passat. L'objecte que pretenieu ha estat assolit, i per la resta no us interessa sinó conservar, com més millor, el grat recort de les belles estones viscudes. Aixís mateix ens ocorregué amb el partit del diumenge.

Perdoneu, doncs, que no parlem de coses tristes, com són la tactica, la tècnica ialtres històries que solem complicar les ressenyes o els comentaris. Siguem per una vegada senzills i oberts com el joc mateix, i volem creure que ens en restareu agraits.

Donc bé, el diumenge l'Europa i el Barcelona feréu un bon partit. Recordem vagament que abundaren les belles jugades; que la davantera del Barcelona se'ns mostrà amb l'habilitat acostumada, i que aquesta habilitat l'Europa hi oposà una encertada defensa, en la qual Alcoriza, Serra (el vell) i Bordoy brillaren successivament.

El partit fou molt disputat. Potser algun jugador se'l prengué amb un xic de mandra, no volem dir a la fresca per qué la temperatura no ho permetia, però en conjunt s'hi veié interés d equedar bé amb el públic i amb el "proces" donador de la Copa.

Això tant' com el joc que es féu, polit i destre, es té d'agrahir i el públic certament ho agrahi i cortí encantat de la bella lluita. Suposem que els Clubs no quedarien tampoc descontents per l'èxit obtingut. Resta tothom satisfet, i per això hem de dir que fou una tarda de les més complertes per bé que encara en vinguin de més llargues.

Tornant al partit (que ja comença a perdre la paciència de les vegades que l'hem deixat plantat dit sigui de passada) hem de reconèixer que la victória del Barcelona (ja que la fortuna féu bona cara als Campions en forma de dos gols a u) fou merescuda, i ho sigué per la raó senzillissima que es mostra al camp el millor bàndol.

Potser en haver de triar la millor tasca defensiva ens

JOAN ROCHA Derby Diagonal, 456

quedariem amb la del Clug de Gracia, ja que de mitjos a la porta, els jugadors ho feren força bé; pel nostre gust menor que els del devant. Però el pes que feu decidir la banalança fou, com hem dit, el trevall del quintet d'atac blau grana, que tingué bells moments, més i millors val a dir-ho, que els davanters graciencs, dels quals dos solament feren un treball efectiu i verament perillós.

En l'atac de l'Europa mancaren interiors; Montbrió féu alguna cosa, cucara, però Cella estigué a la bella alèaria d'una catifa... estirada a terra. El nou internacional no tingué ocassions d'entusiar-nos gaire. Dit sigui entre nosaltres; En Torralba en tingué la culpa.

La defensa estigué, al Barcelona, a un nivell, mitjaà. Surroca puja més que Walter. Els mitjos ales, regulars: Sancho fou el millor, i el que jugaamb més interès.

A l'Europa debutá un nou jugador: Serra, que per disgir-lo de l'altre l'haurem de designar per Serra II. Féu una bona impressió per la seva magnifica serenitat a voltes un xic excessiva.

A la primera part' cada un dels bàndols marca un gol. Sancho fou l'autor dels del blau granes, rematant una bala allunyada en un corner als 12 minuts de joc. Als 22 minuts, en un altre corner, la bala una a aAlcàzar, qui centra novament; refusada de nuo l'agafà En Pellicer fent-la caure altra volta davant la porta, i entrant al remat Cros com un bólid.

Al segon temps ono minuts abans d'acabar i quan el Barcelona dominava francament, després d'un partit de moltes alternatives, un avenç dels interiors de l'atac blau grana, féu possible que Samitier fes una precsia passada a Arnau qui col.loca la bala a la xarxa pel meteix angle. Assolint el goal de la victória.

En resum, com hem dit, un bell encontre com no podia ésser menys dels dos equips que s'enfrontaren, i als quals els veiérem un joc millor que altres vegades.

L'únic que no va esta ral nivell de la lluita fou l'árbitre Villena. Aquests offsides per poc ens fan malbé la tarda!

Ara, a esperar el seón partit al qual no hi mancara ningú dels que presenciaren el del diumenge.

S.

Martinenc-Júpiter empaten a 0 en el segon partit de Promoció

Hem de convenir que aquest partit no tingué res del que hom n'esperava per la seva categoria; ni joc, ni táctica de cap *mena*. Sáberem veure als jugadors d'abdós cercles. Tanmateix fou una cosa poc menys que desastrosa.

Des del seu començament, aquest partit es dugué amb una duresa ben remarcable i això ajudà a l'ensopiment general i a la manca de vistositat en el joc, si és que res de joc poguerem veure. Aquesta duresa augmentant d emica en mica i el més admirable del cas és en veure com el senyor Peris amb la seva "excel.lent" actuació, permetia tota mena de bruticiees sense que cap de les vegades tingués la "delicadesa" d'amonestar els jugadors. Això féu que cap a lees acaballs de l'encontre tanmateix ho semblés tot menys fútbol.

Cal dir també que al inrevés del primer encontre de promoció, aquesta vegada ha estat el Martinenc el que abusa d'aquestes jugades poc recomanables.

Magnetos Bosch Bugies

Altrament, l'actuació d'aquest *equip no fou gaire acceptable*; es mancava aquell conjunt i aquella decisió que li hem vist tantes vegades. Causa d'això ho pot ésser el fallar el joc de Blancoo, el *mig-centre, que tingué un dia molt gris*; la seva actuació portà el desgavell inclós a la defensa, ja que en algunes ocasions fins al vetera Marinè, li veiérem flaquejar les seves decidides i *matemátiques entrades*. A la segona part, però, la cosa canvia molt i l'integritat de la defensa martinenca pujà per damunt de totes les altres actuacions.

La davantera tingué *moments vistosos, però foren* els menys i encara quan tenienl l'encert de passar el joc als extrems, en el qual Tubau es destacà d'una manera molt superior Rodríguez que tret dels *moments en qué* ss deixava dur p er l'individualisme, fou el millor jugador del camp.

Direm també que el Martinenc, en aquest partit, al nostre entendre, n'hauria sortit vençut, si Leal, quedefensava el marc, no hagués tingut un dels millors dies parant' ceses providencials.

Pel que toca al Júpiter, no hi ha cap mena de dupte que en aquest partit estigué molt superior al seu contrincant; eren els únics, potser, que se'ls veia un entusiasme o un desig d'aconseguir la victória la qual cosa haurien obtingut si en mé sd'una ocasió, i sobre tot' al primer temps, la sort no els hagués abandonat.

Ibars i els dos defenses Ortí i Martín, foren els que més trevallaren de l'equip; Martín, però, demostrç una abnegació grandiosa en defensar el marc d'Ibars, com ho prova, l'aturar amb el pit un formidable xut remat d'un frec-kik, que si bé salvà el punt, no pogué lliurar-se d'una momentánea lesió.

Els mitjos, conjuntamentt amb els davanters, foren els més desgraciats, ja queben bé, no es saberen compenetrar. El tercet central de la davantera jugà força tractant-se d'escatimar les bales als mitjos adversaris, però en arribar a l'execució, la fallada i la pocaexperiència en moments sensacionals, els feia perdre l'avinentesa i aixi s'anaven desenrotllant els més emocionants moments del partit.

Durant la primera part', s'hi veié un domini major del Júpiter amb nun sèrie de moments perillosos que unes vegades eren salvats pels defenses martinencs i les altres per la manca de precisió a rematar le sjugades.

El Martinenc també ataca en algunes ocasions, produint dues vegades imminent perill, una d'elles en disputar Vilar una bala a Ibars, aquest se'n desprengué i l'altra xutà però la pilota ana rodolant per davant de marc, introduint-se a la fi a kik.

El segon temps fou una cosa desastrosa; la duresa del joc privà de veure coses que de la manera que marxava l'encontre es preveien.

El Martinenc un xic més refet, però més dur, ataca molt més que el Júpiter i en una ocasió, Rodríguez agafa una ala bqla que correguè admirablement i centrà just a Lakatos el qual se sorteja els defenses i entrà gool, però fou anul-lat per l'àrbitre, segons sembla per haver incorregut en falta.

A mesura que el temps avençava el joc s'anava embrutant més i més i el senyor Peris ho tolerava que era un gust.

Així acaba l'encontre.

Els equips eren:

Martinenc: Leal, Mariné, Guillemon, Calvo, Blanco, Batet, rrutia, Vilar, Lakatos, Barratxina i Rodríguez.

Júpiter: Ibars, Ortí, Martín, Perich, Cullicó, Palancas, Gil, Martínez, Montoliu, Vinyes i Santamaría.

EL MAGNIFIC ESCENARI DE BERNA

Badalona 4 - Espanyol 2

En el camp del Badalona va celebrar-se diumenge a la tarda l'anunciat partit entre el "F. C. Badalona" i l'"Espanyol".

Els equips s'arregleraren de la següent forma:

F. C. Badalona: Brú, Massanet, Tejedor II, Fibla, Bosch, Gomis, Llinás, Gisleno, Tejedor I, Garriga, Tejedor III.

Espanyol: Vilarrodona, Saprisa, Canals, González, Zabala, Rivali, Arronis, Querol, Mauri, Dinaco i Colls.

Començà el partit amb una ràpida arrencada els esnanyolistes que als pocs minuts havien ja passat la porta d'En Brú. Però aquest èxit momentani fou com l'inflament d'una bombolla de sabó, puix que ben prompte s'accentua el domini dels badalonins, que lograren passar dues vegades la porta contrària.

Amb tot, assoliren equilibrar-se novament les forces gràcies als esforços d'En Zabala, que tant actuava de migcentre com de davanter, i d'En Mauri. Aquest aconseguí l'empat poc abans de finalitzar la primera part del partit.

Al segon temps la cosa canvia completament d'aspecte. No podríem dir per quina raó, — tal volta portaven a sobre el cansament d'aquests darrer dies de tràfec—, els de l'Espanyol demostraren una marcada inferioritat en relació amb l'equip contrari.

El domini va pertenèixer al "F. C. Badalona", que jugà amb verdadera ardidesa i aconseguí apuntar un parell de gols al seu favor, determinant així el resultat definitiu del partit.

Els gols favorables a l'"Espanyol" foren marcats per En Mauri. Els de "F. C. Badalona" ho foren per En Fibla el primer i els tres restants per En Gisleno, que es manifestà un jugador formidable.

El partit fou força animat, principalment a la segona part, en què, semblava que l'aventatge dels badalonins despertés l'interès del públic local.

Cap comentari no ens caldrà fer referent a aquest partit. Només volem remarcar qu edesprés dels èxits obtinguts

JORN ROCHA Derby Diagonal, 456

pels espanyolistes en els darrers partits, com a preparació del seu próxim amb el "Barcelona F. C.", ha sentat un mal precedent del qual n oseri aextrany que se n'adongués el dia 24, de repetir-se una tarda com la d'abans d'ahir.

Arbitrà el partit el col.legiat senyor Ribé, que denota ésser tan imparcial com dolent.

A la mitja part tingueren lloc unes proves atlétiques, el resultat de les quals fou el següent:

100 metres

Oliver F. C. Badalona 11 2/5.
Pintado, F. C. Barcelona, 12.
Grifol, F. C. Badalona.
Batllería, F. C. Badalona.

800 metres

Tugas 1, 2 - 19.
Tugas F. C, Badalona.
Comas.

200 metres

Oliver, F. C. Badalona, 24 3/5.
Pintado, F. C. Barcelona.
Grifol, F. C. Badalona.

C. E. Sabadell, 3 - Selecció Canaria, 0

A l'hora de començar, el camp del Centre d'Esports de Sabadell presentava un brillantíssim aspecte. L'encontre convertat entre el Sabadell i la Selecció Canària de tan gran recort ha despertat la natural espectació. Tot fa preveure que presenciarem una bona partida, rica en jugades de bon fútbol.

Hom sent ganes de tornar a admirar la mestria dels fins avui ignorats jugadors canaris, les magnífiques paredes rases de què féren gala en les dues anterior exhibicions contra l'U. de Sans.

L'actuació d'aquest equip en el partit a què ens referim no va respondre a la fama que havien conquerit. Quelcom que cal atribuir al pés dels partits que porten jugats a la península hi vá influir-hi.

Això fou la causa que de sdel primer moment en què una briosa arrencada del Sabadell va senyalar el començ de la partida, no pogués el nombrós públic allí estatjat dónar-se una clara visió del notable joc de la Selecció Canària.

Arrenglerats els equips el Centre arrenca immediatament un superb xut de Sangüesa que passa fregant el gol ja ens diu l'encontre com més o menys es desenrrotllara.

El Sabadell que treballa amb molt entusiasme, amb una bona col.locació dels seus components, arriba fins als dominis de Correa, del qual cal fer-ne el més gran elogi. Durant el curs de la partida, en laqual efectuà jugades veratment admirables, meresqué aplaudiments.

Zamora fou l'autor dels dos darrers gols.

L'altre gol fou posterior a una avençada impetuosa de la davantera del Sabadell i, a larribar al davant de Correa, Martí xuta salvant el porter canari el gol amb una audaç sortida que té com a resultat el prendre-li la pilota dels peus. Però el mateix Mateix pega un xut esfereidor de ben col.locat, Correa torna a salvar-lo però la bala li relisca, un moment de gran confusió i al final queda aclarit veien els sabadellencs amb joia com Zamora remata, produint-se el darrer gol.

El partit fou tot ell de gran confusió, la qualitat de joc no es va veure ni per part dels catalans ni per part dels illencs. Aquests però foren els que ensenyaren més llur desconcert.

En conjunt es produiren 8 corners, quatre per bandol.

En el Sabadell, la descohesió hi era ben palesa, l'excellent col.locació dels seus jugadors i la gran actuació de Cabedo, de Zamora ia les darreries del porter ens feren oblidar la pobra exhibició que efectuaren.

A la Selecció Canaria i hem de dir que ens feia pena veure molta voluntad, però molt poca eficacia. Ni a Padrón li varem veure fectuar cap jugada de lluiment. Cal esmentar la gran actuació de Correa que es un minyó que promet, i els notables mig centres i Ortiz que evitaren el perforament del seu marc a la segona part.

Mariné, que era qui estava encarregat de conduir la partida, no va haver de treballar gaire. Un arbitratge facil gràcies a la bona pasta dels jugadors.

Els equips eren formats per:

Selecció Canaria: Correa, Ferreras, Arrocha, Espino, Alamo, Martín, Giménez, Armero, Gutiérrez, Padrón, Ortiz Cap.

Centre d'Esports de Sabadell. - Casanovas, Cabedo, Muntané, Morera, Tena II, Tena I, Pastor, Martí, Zamora, Sangüesa, Sans.

El Terrassa empata a Murcia

Telegrames rebuts de Múrcia diuen que el primer partit entre el "Real" d'aquella localitat i el "Terrassa", acabà am empat a un gol. El dels catalans va ésser aconseguit per Pedrol i el dels murcians de penalty, transcorreguent el partit en un ambient de cordialitat.

De Catalunya

Reus

El "Gràcia" és batut pel "Reus Deportiu", per 3 gols a 1.

Encara no esborrada la mala impressió del "Reus", produïda en els darrers encontres, en aquest partit han sabut rehabilitar-se i precissament davant d'enemic temible com és el "Gràcia", que, punt menys que astorat ha quedat, davant l'entusiasme desplegat pels jugadors locals.

L'equip "tot", ha guanyat de manera espléndida, ocupant cada u el seu lloc i complint bé.

Els tantos han estat marcats, 2 per Corrons, a la primera part, i 1 per Mallorquí, a la segona, i pel "Gràcia" l'únic, marcat per Sastre, tres minuts abans de finir l'encontre.

Arbitrà Baonza, del Collegi, regularment.

Els equips eren:

GRACIA F. C.: Palau; Saura, Agustí; Calatayud, Mejías, Rello; Lapena, Vives, Sastre, Paló i Caderes.

REUS-DEPORTIU: Vallvé; Gil, Garreta; Vernet, Monfort, Salvadó; Magrinyà, Domingo, Mallorquí, Corrons i Mir.

* * *

Al camp de l'Helvètia s'ha jugat un partit concurs "República de Colòmbia", entre els propietaris del camp i el "Catalunya", resultant vencedors els primers, per 6 gols a 2.

Austin 7 HP.
Chasis frens a les 4 rodes
Instal·lació i arranc elèctric
J. SUBIRANA
Carrer Claris. 75

El "Catalunya" ha perdut, en aquest partit, aquella espléndida forma que tantes victòries li havia proporcionat.

LLEYDA

El F. C. Santboià, corresponent a la visita que el Joventut els féu al camp de Sant Boi, fa dos diumenges, ha jugat al Camp d'Esports un partit de futbol que ha servit, sinó per a consolidar la victòria que obtingué al seu camp, per a deixar entre els aficionats lleydatans una immillorable impressió de llur joc; en canvi el Joventut ha fet un dels partits més dolents de la temporada.

La primera part ha acabat amb l'empat a un gol, fets per Farré, del Joventut, aprofitant un centre i el del Santboià, d'un cop franc. A la segona, Castillo ha assolit la victòria local d'un corner.

La partida ha estat molt igualada.

En Torruella arbitrà bé.

Els equips eren:

SANTBOIA: Verano, Torres, Bosch, Valls, Puig, Petit II, Mercadé, Sastre, Parés, Pinyol i Ribas.

JOVENTUT: Prenafeta, Camats, Martí, Ponsoda, Gastillo, García, Moragues, Vela, Agustí, Costa i Farré.

Vene SUN VITESSE 2 3/4 HP.
BONES CONDICIONS
VALLHONRAT, 18, fuster (Poble Sec)

Bàscules: Arques per a cabals
Pibernat
Carrer de Parlament, 9

Al camp del Lleyda, el titular ha batut l'Atlant de Barcelona, per 6 a 1.

TARRAGONA

Al camp del Gimnàstic ha jugat aquest equip contra el Vilafranca, un partit d'homenatge al jugador G. Casas que, fa molts anys ve defensant amb encert, els colors del Club.

El Vilafranca, que feia temps que no veiem en els nostres camps, ha presentat un equip que ha causat excellent impressió i si bé ha estat vencut pels vermells, els seus esforços els hi ha costat. Ha estat un partit que ha interessat fortament els aficionats que s'han congregat al camp del camí de l'Angel i que ha acabat amb la victòria del Gimnàstic per 2 gols a 1, per bé que els dos equips han tingut moltes i bones ocasions de marcar.

Serra; Llorens, Paulino; Almirall, Guasch, Amela; Ametlla, Ferrer, Ló, Cundet i Jové han defensat el Vilafranca, i Llaó; Calabuig, Villaró; Balart, Pujol, Casas; Ferrer, Paco, Alvarez i Güell, el Gimnàstic.

***

Al Club Nàutic s'han disputat tres proves dels Campionats socials d'enguany, amb migrada participació de nedadors, els quals han acusat una gran manca d'entrenament. Això no és estrany si es té en compte que fa sols una setmana o poc més que han començat les sessions de natació al Nàutic; amb tot, era d'esperar una major participació i uns temps milors, cosa que potser podrem veure en els campionats de les proves que falten i que s'aniran descapdellant els altres diumenges d'aquest mes.

PALAFRUGELL

Corresponent a la "Copa Empordà" i sota l'arbitratge del col.legiat Sauri han jugat la U. S. Bisbalenca i el Palafrugell F. C., havent vençut els locals per 6 a 1 malgrat presentar més que el primer una selecció mol theterogénea formada per Isern, Arlá, Martí, Castelló, Pons II, Vergés, Pons I, Bonal Miquel Bisbe Lluis.

Bisbe, Bonal, Miquel i Pous II han marcat els gols locals i una desgraciada jugada dels nostres backs ha ocasionat el gol de l'honor dels visitants.

VILASSAR DE MAR

Al camp de la Unió Sportiva és va jugar diumenge un partit entre la U. S. de Vilassar i la Selecció Rápido del F. C. Europa, éssent batuts aquests darrers per cinc a un.

Els gols dels d eVilassar foren marcats, 2 per Roguer, 2 Martí i un Llorens II.

El de l'Europa va ésser de penal, per mans d'un defensa.

El més interessant del partit fou una gran compenetració de joc i magnífiques passades de Martí a Roqué.

MANRESA

El partit jugat entre el C. E. Manresa i el reserva de l'Europa ha estat mancat d'interès pel poc entusiasme posat en la lluita.

Han marcat els gols Homs recollint una passada de Serrahima, a la primera part i l'altre també Serrahima d'un centre, tots dos molt bé.

Ha arbitrat Algué.

SPORTMEN'S
INVITEM A COMPRAR

Bales reglament, a 3,95; 4,95; 7,95; 9,95 i 10,95.
Jerseis futbol, a 395 tots colors.
Mitjes jugador, a 1,15; 1,85; i 2,35 tots colors.
Pantalons jugador, a 1,75; 2,25; 2.25; 2,95; i 3,25 tots colors.
Càmares angleses, a 1,25; 2,50 i 2,95.
Defenses, a 0,55; 0,75; 0,95; 1,45 i 2,95.
Turmelleres angleses, a 6,45.
Genolleres porter, a 8,95 i 9,45.
» angleses, a 6,45.
Guants porter, a 7,95; 12,45 i 17,95.
Sabates futbol, totes les mides, a 10,75, i extra a 14,95.

CASA LAYRET - Boqueria, 29 - Telèfon 2853 A

Fabricació especial per a Clubs: jersele, pantalons i mitjes futbol, etc., en tots colors i dibuixos que es poden desitjar sense augment de preus. — Vendes al major i al detall

BOXA

Professionals i professionals...

Com ja preveerem en un dels nostres números anteriors, finit el campionat amateur hem vist ja pujar al ring algúns del eliminats en el campionat boxant com a professionals, sense que això hagi reportat, com hom pot suposar, a l'esport de la boxa ni als seus afiliats el més petit benelci moral o material.

Una revista professional francesa ha insinut en un dels seus darrers números respecte del professionalisme de determinats esportius une sobservacions ben interessants. Pot ser un dia les reproduirem ací per si els nostres directius volen fixar-s'hi i tenint-les en compte, obrar en conseqüència.

Tots sabem que en esport tot aquell que rep una retribucíó sigui de la classe que es vulgui ha d'ésser considerat com un professional. L'amateur que per una sola vegada ha acceptat un guany, qualsevulla baldament hagi estat enganyat amb promeses incomplertes per un organitzador sense escrúpols, és ja un professional i tan solament com a tal professional pot exhibir-se en un ring.

Ara bé, en declarar professional un esportiu les federacións han estat més atentes als interessos de l'amateurisme que no pas als del professionalisme creient d'aquesta manera fer un bé a l'esport, i en això s'han equivocat car el professional que viu de l'esport necessita tanta o més protecció que l'amateur, no havent-hi per altre cantó cap dret a que se'l perjudiqui en els seus interessos.

Les federacions que estàn encarregadas de vetllar per la puresa de l'esport i per la llealtat de les competicions esportives, siguin amateurs o professionals atorguen amb massa prodigalitat llicències de professional al primer vingut, la qual cosa dona peu a que xicots que encara no deurien haver sortit de la sala d'entrenament surtin a fer quatre, sis o vuit rounds, amb evident manca de preparació esportiva i, el que es més greu, amb el consegüent perjudici per a la salut. Mantes vegades aquesta manca de preparació ha estat explotada pels organitzadors, fent que un neòfit d'aquests sortís a boxar contra un home ja curtit en les lluites pugilístiques, a fi i efecte que l'encontre aparegués davant dels ulls dels espectadors el més cruent possible, la qual cosa dona a l'esport de la boxa un caire barbre que afortunadament no té ni tindrà mai.

Ara que les federacions extrangeres prohibeixen els matchs entre boxadors d epronunciada diferència de pès es hora que les nostres es preocupin també d'aquests i d'altres problemes que afecten tant a la boxa com als més elementals principis d'humanitat.

Altrament les Federacions de boxa cometen una lleugeresa imperdonable expenent llicències de professionals a boxadors que com a amateurs no posseeixin ni el més rudimentari historial no ja com a boxadors, sinó com a individuus resistents. Més a més causen als veritables professionals un perjudici ja que donen patent de tals homes que desacrediten amb llur manca de preparació la classe a que pertanyen.

O s'estableixen dintre el pugilisme professional diverses classes o categories que indiquin clarament al públic que ha de jutjar de la mena de boxador de què es tracta, o que es prohibeixi boxar en públic com a professionals pugilistes que no reuneixin determinades condicions.

Els veritables professionals de la boxa, els qui tenint un valor pugilístic reconegut fan veritables sacrificis per a conservar i millorar la seva forma amb mires a un guany honest, tenen dret a que se'ls tinguin determinades consideracions i una d'elles es indubtablement que s'estableixi una diferenciació entre uns i altres.

Hom acaba de constituir a França una Associació de Boxa Professional per a vetllar pels interessos dels professionalisme que son tan interessants, creiem nosaltres, com els mateixos de l'esport de la boxa. Els que han fundat aquesta entitat tenen raó al nostre enendre quan demanen que cap boxador pugui titularse professional sense que com amateur hagi guanyat algun campionat oficial; quan pretenen a que el professionalisme sigui el coronament de la carrera de l'amateur que aspira a viure de la boxa.

La tasca dels directius de l'esport cada dia més extensa i profunda, ultra l'estricta aplicació dels reglaments caldrà que a mida que l'esport es va desenrotllant estengui el seu radi d'acció en termes que, si abans hom creia sobrers avui es fan imprescindibles si es volen conservar i augmentar els nostres valors pugilístics.

Critias

ELS RESULTATS

DISSABTE AL TEATRE NOU CICLONE KNOCOUTA NATALI I MARTINEZ I DEBEVE FEREN MATCH NUL. L'ACTUACIO DEL CAMPIO D'ESPANYA NO GU GENS AFORTUNADA

En ocasió del match Martinez-Baudry cel.lebrat al Principal Palace, diguerem a "La Jornada Deportiva" on emplenavem aleshorse la rúbrica "Boxa" que Hilari Martinez havía d'ésser considerat com un boxador de gran punch però mancat d'una veritable escola.

Després del match Martinez-Debève cel.lebrat dissabte passat al Teatre Nou aquest defecte ha estat posat de manifest per tal com havent perdut Martínez momentaniament la força de punch, no sabem si degut a alguna lesió o a altres causes, hom ha pogut veure clar que la seva escola es detestable fins a l'extrém de no permetre-li ni tant solament fer un paper passador davant d'un adversari com Debève que no és pas, ni com a científic ni com a home de punch, cap cosa de l'altre món.

Pot dir-se que Debève, qu és molt més truquista del que molts es pensen, va aconseguir ridiculitzar dissabte passa el nostre compatriota que feu a estones un paper tristíssim acorralat a les cordes i fent el caragol com un neófit. Tant desencertada actuació no cal dubtar que feu perdre a molts revela desde el començament fins a la fi del match l'auri portat necessariament a tant fatal resultat, si el cansamen que després del tercer round demostra el seu adversari li hagués estat providencial.

L'ex campió de França del pes lleuger va fer dos rounds admirables, el primer i el segon, creant al nostre compatrio situacions de veritable perill i obligant-lo a batre's en retirad La forma amb que Debève força en aquests dos rounds guardia de Martínez i la manera d'entrar en cos a cos i l tasca que forní una vegada assolida aquesta posició, ens semblà sota tots conceptes admirable i propia d'un gran campió. De Martínez pot dir-se que en aquests dos rounds no li quedava altra solució que deixar passar la tempesta el més dignament possible. La llástima fou que el francès no pogué mantenir la seva tàctica en la resta dels rounds car l'extrema agressivitat que a comptar del tercer palesà el campió peninsular i el cansament que experimentà, el feren posar a la defensiva durant gairebè la resta del combat. nez hauría sofert una decisiva desfeta car el desconcert que suficient, pot donar-se com cosa segura que dissabte Martí la confian a de que Martínez pugui arribar a representar nostre esport de la boxa en el camp internacional i que arribi algun dia a assolir el títol europeu de la categoría dels lleugers, car els matchs nul d'Ora i d'ahir i la desfeta d'Oporto el distancien molt més del que sembla a primera vista de la meta que tots ens creiem que podia assolir.

Si Debève n ohagués estat un boxador que declina o si hagués pogut preparar-se abans del match amb l'anticipació bat aconseguint tant sols dominar en el novè round.

Com ja hem dit més amunt Martínez fou molt agresiu a comptar del tercer round fent un forcing de tots els diables però amb una manca de precisió esparveradora. En començar el tercer round ataca repetidament, però Debève després de deixar passar el xàfec el contra ataca amb molta oportunitat. En el round següent Martínez a distancia parteix repetidament de dreta amb encert però Debève ho encaixá tot.

Durant els sis, set i vuit rounds, la lluita devingué molt confosa. però corresponent al nostre compatriota l'iniciativa de l'atac portat a terme amb molt poca claretat. Debève recorregué al dissimul en ésser tocat i moolts s'ho empassaren.

En el nové round Debève assolí un xic d'aventatge gracies a la seva millor escola i en el deu i darrer, Martínez no deixà d'atacar un sol instant ecara que amb poca efectivitat.

En fer-se públic el veredicte dels jutges concedint match nul s'aixeca una protesta general considerant la majoría dels preents Debève vencedor de l'encontre.

No compartim el criteri del públic. La puntuació que establirem al final de cada round ens doná també el match nul i aquesta hauría estat el nostre fall si haguessim estat cridats a arbitrar l'encontre.

Això no vol dir que Martínez no fés dissabte un dels seus pitjors combats i que Debève no es revelés com el millor del sdos. El que hi ha és que Debève en nostre concepte no dominà prou després dels dos primers.

* * *

A la mateixa reunió Young Ciclone obtingué damunt Natali, vencedor co mell de Braqbien i de Cesar, una victoria decisiva.

Natali durant toot el primer round es mantingué a l'espectativa esquivant i blocant els cops contraris amb molta sobrietat. Per mitjà d'amples swings ataca també repetidament al cos amb força però imprecís.

Tot just començat el segond round la lluita adquirí més animació aconseguint Ciclone colocar una serie molt vistosa al rostre éssent particularment notable un wing d'esquerra al mentó. Sense descansar i en la forma que li es habitual, Ciclone, no relentí i aconseguí pocs segons després plaçar una altra serie al rostre els dos darrers cops de la qual foren un directe d'esquerra i un crochet de dreta, tots dos d'execucució molt clara i precisos. Havent arribat el crochet a l'extremitat del mentó, Natali sense esperar-s'ho flectí els genolls i es trobà a terra sense adonar-s'en restant inútils els esforços que feu per a reprendre la lluita.

Ciclone renovà l'èxit que obtinggué amb Bombardier Rousseau però aquesta vegada davant d'un home que pel seu record sembla infinitament superior a l'esmentat.

Manuel Gonzalez desde que perdé el títol de campió peninsular del pes mosca boxa més i boxa millor. Dissabte, davant Mompó va fornir una bonica performance que li valgué una aplaudida victoria per punts després d'un encontre en el qual realitza molt boniques coses sobressortint també la forma amb que lluità en el cos a cos.

Dempsey vencé Margalef per punts. Blay a Sabater en la mateix aforma.

C.

LES ORGANITZACIONS

Al Baker el negre boxador que coneix el públic barceloní pels èxits que obtingué fa un parell d'anys en el nostre ring, tarà la seva reaparició dissabte vinent al Nou boxant contra Frank Hoche.

Hom diu que a la mateixa reunió Cola boxara contra Villar per al títol de campió de Catalunya del pes lleuger.

Els organitzadors de l'Iris preparen un encontre Vallespin-Gironés revenja del que valgué al primer l'estiu passat al Parc una ressonant victoria.

Sembla que enguany no sera possible organitzar al Parc les acostumades reunions pugilístiques a l'aire lliure que tant d'èxit obtingueren en els anys anteriors. Sembla que el Municipi no vol donar permís per a la cel.lebració de les vetllades degut a que l'aglomeració de públic ocasionà l'any anterior alguns desprfectes en els jartdins.

NOVES DE TOT ARREU

Aquest vespre tindrà lloc a París una important reunió pugilística a base dels encontres Ledoux-Kid Francis, Alvésel (el darrer vencedor de Paul Fritch que devia boxar contra Martínez) Harry Corbett i Routes-Ted Murton.

— Hom anuncia als Estats Units la cel.lebració més o menys próxima del sencontres Gibbons-Tunney i Harry Greb-Mikey Walker. El darrer, campió del món dels welters ha entrat recentment sota la direcció de Jack Kearny, el manager de Dempsey.

— Mike Mac Tique ha estat batut recentment als EE. UU. per Can Berlenbach.

— Per fi Mascart ha obtingut, vencent Carl Duane, una vctoria als Estats Units. Mascart aná una vegada a terra però al final de l'encontre la decisió li fou favorable. Duane el seu adversari es un italo-america anomenat del seu veritable nom Carle Iaconetti, que havía obtingut dintre del pes gall diversos èxits fins que l'any passat un accident automobilista l'obligà a allunyar-se del ring. La seva *rentrée* davant el boxador jueu Cooper. El seu segon match fou amb Mascart que el vencé com hem dit per punts.

— El match Kid Kaplant-Red Chapman que havía de cel.lebrar-se per al títod de campió del món del pes ploma, ha estat momentaniament sospés per malaltía del pprimer.

— Harry Corbett que aquesta nit baxará contra Alverel a París es el mateix que va boxar a Londres fa mig any contra el nostre Ferrand vencent-lo per k. o. en vuit rounds. Hi devía haver a lmenys una diferencia d'uns vuit quilos de pes en contra del *nostre compatriota* car Ferrand ha estat sempre pes mosca i Harry Corbett boxará aquest vespre com pes lleuger.

— A proposit de Ferrand cal consignar que la setmana passada aconseguí fe rmatch nul a Bordeus amb Fábregues, el pes gall tant apreciat a l'altra ganda dels Pirineus i que hom prlava d'oposar a Gironés.

— Jack Dempsey que es trova en aquests moments a Berlín, fará algunes exhibicions.

— Diuen de Madrid que Antoni Ruiz baxará proximament contra Ruiz, campió de Franca del pes ploma.

Grans partits internacionals de futbol

per als dies 11 i 14 de Juny

F. C. Wacker, de Munich contra C. D. Europa

(PRIMERS EQUIPS COMPLETS)

Camp Europa — Entrada: 2 pessetes — A les 5 de la tarda

TENNIS

De "re" crítica

En tractar de crítica, no volem, ni tan solament pretendre-ho, posar de manifest desd'aquesta secció, la necessitat d'exercir-la. La crítica és una vera necessitat ensems que el complement del que hom critica, i en ésser-ho, ho és tant, que s'ha imposat per ella mateixa fins a fer-se indispensable, a l'extrem que un acte esportiu que no passi per la crítica, resta com si no hagués tingut lloc.

Ara, bé, la crítica esdevé tan influient, que, en exercir-la, ham de lfer-ho amb plena consciència del que pesa el que escriu, raó per la qual, tota crítica deu ésser alhora severa i justa. Altrament pot resultar un perjudici per a aquell qui n'és objecte, al mateix temps que encloouria un descrèdit per aquell qui l'ha exrcida.

Postat això, que entranya la part moral de la *crítica, passem a la part material de la mateixa.*

Volem creure que hom té un criteri completament equivocat de ço que en rigor és la crítica, i diem que ho volem creure així, perquè d'altra faisó no atinaríem a comprendre la interpretació que hom dóna a un treball de crítica.

En efecte, és particular la manera com és reb entre els nostres esportius, una crítica.

Hom comença per llegir el treball, amb el prejudici que no ha de estar ben escrit, i abans d'acabar de llegir-lo, hom mira la signatura... i segons sigui aquesta, está bé o no ho está...

Aquest és el judici que sovint hom forma en conèixer l'autor de l'escrit; no, e nacabar de llegir el treball. Què hi fa que digui una cosa o una altra, si porta aquella signatura...!

Si l'autor de la crítica, és persona grata al llegidor, aquell té l'èxit asegurat, però en el cas de no ésser així, ja pot comptar amb una *rebentada* per bé que hagi exercit de crític amb la més bona fé del món i amb el ple coneixement de la causa inspiradora de la crítica.

Naturalment — no caldria par declarar-ho — que no procedeixin així tots els nostres esportius, però és dolorós que una gens despreciable quantitat d'aquestos es manifestin en la forma que diem i que dissortadament és ben certa.

Per aquestos elements, la crítica no té cap importància: solament està feta per a ferir...

No manquen entre la gran família objecte de crítica, aquells que rotundament admeten o refusen una crítica, si aquesta els és o no favorable. Y és tanta la seva *obsessió* (diguem-ho així), que en llegir un judici honradament exposat en contra seu els manca temps per a donar-se de baixa de la revista o diari que ha comès semblant *desatenció*

Cal reconèixer que amb aquestes circumstàncies la missió dels crítics és rarament llastimosa. A nosaltres, quan menys, ens desplau força aquesta torçada interpretació donada de faisó tan conscient a la crítica.

Sortosament, però, no manquen elements amb criteri prou sà per a, en primer lloc, comprendre la necessitat de la crítica, i, després de concedir-li tot el valor que en sí té, sapiguer interpretar-la ben justament, posant-hi per damunt de tot, llur altesa de mires i la mateixa noblesa amb qué ha estat exercida.

D. S. G.

Noves

AL CENTR EDE DEPENDENTS

Segueixen desenrotllant-se amb tota normalitat, les proves que constituiexen el VI Concurs Interculb entre dependents, i que, com és sabut tot l'afany les concorrents està en la conquista del "Challenge Garriga-Nogués".

"AL SALUT S. C."

El concurs d'enguany, està anunciat per als dies del 20 de juny al 5 de juliol propvinent.

L'organització de l'esmentat concurs, anirà a càrrec dels nous elements directius de la secció de tennis de dit cercle.

ELS PARTITS INTERNACIONALS DE FRANSA

Han estat definitivament eliminats deltennis ibèric que anaren a Saint Cloud (Paris).

Flaquer ha estat batut pel francès Lacoste, pressumpte campió d'enguany; Morales per Washer, belga, que en manifesstar-se en magnífica forma de joc, fa creure que serà el més temible i pericontrincant que trovarà el campiò francès.

En la prova de parelles, Flaquer-Morales, han perdut contra el formidable equip integrat pels francesos Lacoste-Borotra, indiscutbles guanyadors del campionat de parelles d'homes.

CADA DIA AUGMENTEN LES VENDES DE

Studebaker

El secret del seu éxit consisteix en què aquesta marca ofereix únicament **Cotxes de qualitat superior** i d'un veritable valor intrínsec i en què el públic, plenament convençut d'aquestes qualitats, hagi fet de

Studebaker

el seu cotxe predilecte. No és d'estranyar que per aquests conceptes les nostres vendes tripliquin les del passat any 1924

REPRESENTACIÓ GENERAL PER A ESPANYA:

STEVENSON, ROMAGOSA I C.ª

Valencia, 295

Saló de vendes: **I. PONS**

Passeig de Gràcia, 54

BARCELONA

Hom diu que el sesmentats jugadors catalans, han fet una exhibició, essent justament elogiats per la crítica.

LA COPA DAVIS

La primera volta jugada a la zona europea, ha donat el següent resultat:

Holanda guanya Texoslovàquia, per 3 victòries a 2.

Suècia guanya Suïssa, per 3 a 2.

India guanya Bèlgica, per 3 a 2.

CATALANS:
Propagueu la premsa catalana

ATLETISME

Despres dels campionats de Barcelona

Si en escriure aquestes ratlles no tinguéssim altre motiu que comentar l'actuació dels atletes participants i la dels federatius organitzadors, ben poc treball tindríem i ben poc temps esmertaríem, ja que, tècnicament parlant, es tracta d'uns campeonats provincials sense importància.

Es clar que n oes podia esperar gaire d'uns campeonats cel.lebrats sense concursos preparatoriis. Per això els campionats de 1925-26 han assolit resultats tan dolents, ridículs i o alguns d'ells.

Amb una exposició dels resultats n'hi hauría prou per demostrar-ho, però preferim fer una crítica tçcnica i assenyalar els motius cabdals de la manca de preparació física que hem dit.

MANCA DE PREPARACIO FISICA

Primerament, que consti que no han protestat del grau de "forma" més o menys baix dels atletes que s'han presentat, malgrat tractar-se d'uns campionats de Barcelona; mancats de tota preparació física hivernal, i de reunions preparatories a base de distancies incompletes i augmentades gradualment no es possible exigir-los més.

Fet aexcepció dels corredors de fons que sempr eestán preparats degut a la practica constant que fan tot l'any, en les altres especialitats hom notá co mja hem dit molt poca preparació.

En els corredors de velocitat el factor tècnic dels quals es la sortida poc fácil evidenciar que desconeixen encare llur mecanisme.

Olivé un novell que per primera vegada participará en proves oficials i que els seus 11 4/5 de la seva eliminatoria l'assenyalen com una esperança va éss er el més rapid i perfecte en la sortida. Qui sap si ben preparat en els pròxims campionats peninsulars faría un bon paper.

Amb la perxa el nou recordman Culí va decepcionar sinó per la marca obtinguda pel seu istil deficient. Pren massa massa cursa i arrib acansat al saltdor, el seu sprint és poc rapid i no clava amb prou força la perxa en el forat sinó que espera que ella hipentri tota sola i d'aquesta manera no aprofita ni els efectes de la peuada que l'empeny cap amunt ni la vibració del bambú que també pot ésser aprofitada. Més a més l arotació del cos damunt la barra deu ésser més ràpida i les cames funcionant en estisora deuen ajudar per qué el cos quedi completament perpendicular.

En els salts de longitud no va haver-hi seguretat en prendre impuls desde el punt límit ni facilitat en l'execució del salt.

En el triple salt observarem falta de regularitat en les tres passes i la anca d'estisora en la caiguda.

En el salt d'altura els especialistes demostraren haver-se familiaritzat' quelcom amb el salt de Lewden que els manca perfeccionar.

En els llançaments va haver-hi inseguretat en mantenir-se dintre del cercle l qual cosa fa que no s'aprofiti ni l'embergadura ni l'impuls de la volta.

En els jocs no hi hagué cap correcció.

Ahm la javalina, Piol va ésser l'únic que es dintingí.

En els relleus tant en els 4 x 100 com en els 4 x 400 hom continúa sense sabre lliurar el bastó al company ni calcular la distancia per procurar la sortida.

EL MILLOR STARTER

Lluis Brú poseeix vista i té serenitat'; és un bon starter però está mancat d eregularitat en els temps que deuen separar les veus de comanament.

UNA ORGANITZACIO IRREGULAR

Els membres del Comité tret dels senyors Massana i Guillorme no s'han distingit per la seva activitat.

Al camp veiérem molts elements del Comité Provincial que se n'anaven abans d'acabar i tota la feina queia sbore Massana i Guillorme, els quals traslladaren el material, prenien els noms a la sortida, cronometraven, mesuraven salts. i llençaments, feien de "speaker" i de tot el que calia. Així 10 es podia demanar rapidesa en les proves.

UN COMITE SENSE TECNICS

Tal com soña. En el Comité de Barcelona de la Federació Catalana d'Atletisme, no hi ha ètcnics. Demostrem-ho.

En primer lloc, tot corredor de velocitat que durant la cursa passi nel carreró d'un altre i el creui és desqualificat. Donc bé. Cecil, tant en l'eliminatória con en la final dells 200 metres, creuà tres carrerons, i així i tot se'l classificà.

En el llançament del nes és reglamentari midar des del centre de la circumferència i després descomptar-ne el radi. No gens menys, els "tècnics" midaren de la vora interna de la rodona de fusta.

Miquel avisa al jurat. abans de la sortida dels 1.500 metres que intentaria de batre el record de la distància Malgrat això s' afavorí (?) Miquel amb una volta més i no es prengueren els temps volta per volta.

I ara vé el més gros. En la cursa de 4 x 100, on prenien part el F. C. Barcelona, l'Ateneu Obrer de Badalona i el F. C. Badalona, només h íhavía cades les sortides respectives en dos carrerons. Per solucionar-ho, els tècnics (?) feren córre primer dos eequips, i només el tercer al cronómetre.

Res, un desgavell.

* * *

No volem acabar sense pregar al Comitè Regional de la Federació Catalana d'Atletisme que s'interessi per l'assumpte i organitzi el Comité Provincial, sobre el qual pesa una resposabilitat que pocs són capaços d'assumir.

L'atletsme es una cosa mass aseriosa per tractar-lo així.

Lluis Meléndez.. ..

MOTORISME

IV Cursa en Costa de la Rabassada

14 de juny

Per quarta vegada Penya Rhin organitza la cursa de la Rabassada, l'èxit de la qual és cada any més gran. Quan una prova s'estabilitza i adquireix una periodicitat normal, demostra que respon a una necessitat. Quatre anys seguits de fer-se i l'augment d'un any a l'altre del nombre d'inscripcions, han consolidat la cursa en pendent de la Rabassada.

Hom es plany sovint, i amb raó, de l'escassesa de proves de velocitat pura; és natural, doncs, que saludem amb joia una organització que ens desensopeixi una mica.

Del recorregut de la cursa no cal parlar-ne, tothom el coneix i sap quines qualitats de conductor es necessiten per assolir velocitats dignes d'estima.

La proximitat de Barcelona, ultra facilitar els entrenaments — gairebé indispensables donat el traçat de la carretera —, assegura un bon contingent d'espectadors, els quals d'altra banda no s'avorriran gens.

Des d'aquest darrer punt de vista, la cursa de La Rabassada té avantatges reconeguts, com, en general, totes les proves de curta duració.

Els grans matchs en que la distància a cobrir és molt llarga, interessen els primers moments; després només serven interés per a un nombre limitat de persones. L'espectador purament espectador vol varietat i peripècies. Per això aquesta cursa li desvetllarà l'interès; encara que moltes vegades no sàpiga qui és el guanyador ni pugui veure un "roda-a-roda" emocionant, un vehicle prenent viratges a bona marxa ja és prou interessant.

Com que els ensenyaments de les curses, després del reglament limitatiu de la cubicació, no han estat perduts, hi ha un gran nombre de cotxes de sèrie que abasten velocitats que uns quants anys enrera només eren assolibles pels tipus especials de cursa; això afavoreix l'amateurisme i les curses a la vegada.

* * *

Donem ara algunes dades sobre la cursa de diumenge vinent.

El trajecte a recórrer s'estén damunt 4 quilòmetres 900 metres, sortida arrencada, des de l'hectòmetre 2 del quilòmetre 1 a l'hectòmetre 1 del quilòmetre 6.

Els vehicles admesos a prendre-hi part són: velomotors, motocicletes i sidecars, distribuïts en dos grups, turisme i curses, i ciclecars i cotxes, aplegats en tres grups, turisme, esport i curses. Cada un dels grups esmentats està dividit en diverses categories segons la cilindrada dels vehicles; segons aquesta darrera, el reglament de la cursa fixa el pes mínim dels vehicles i el nombre de persones que han d'ocupar-los. La descripció detallada de tot això ocuparia un espai considerable; basti dir que entre tots els vehicles de tots els agrupaments sumen cinquanta categories.

Els premis seran: Medalles de *vermeil* per al vencedor de cada categoria, i es concedirà, demés, a cada un dels inscrits que prengui la sortida, un diploma en què serà indicat el temps esmerçat.

Al primer classificat de cada categoria que superi el record establert els tres anys anteriors, li serà concedida una *medalla d'or*. Als efectes de l'adjudicació de la medalla d'or, els concursants del grup Turisme hauran de millorar el record de la categoria establerta dins el grup turisme de curses anteriors. Per als mateixos efectes, la categoria esport serà equiparada a la categoria comercial establerta en el Reglament de la prova de l'any 1924.

Com sigui que hi ha categories en les quals no existeix record actualment, en cas que enguany fos establert, per tal que el concursant pugui tenir dret a medalla d'or, caldrà que, almenys, aquest record assolit ultrapassi el de la categoria immediatament inferior, o si, bo i existint, no hi hagués record establert, caldrà optar a la medalla d'or, que el temps esmerçat pel concursant no sigui inferior en més d'un 6 per 100 al temps record de la categoria immediatament superior. Si en aquesta tampoc no hi hagués record establert, es remetrà a la superior següent, i així i tot seguit, guardant sempre la referida relació del 6 per 100 d'una categoria a la immediata.

La llista de records fins avui assolits en aquesta prova serà facilitada, a PENYA RHIN, a tots els concursants que la sol.licitin.

JOAN ROCHA Perf.ª Diagonal, 456

El concurs del bidó de 5 litres

Fa sis anys que a França es celebra el concurs del bidó de cinc litres, proba interessant sota un aspecte utilitari i econòmic. Enguany el reglament del dit concurs contenia una disposició nova que no sabem que s'hagués aplicat abans a cap prova de motor. Aquesta disposició convertia el concurs en una prova "a reclamar", per dir-ho en el llenguatge de les curses de cavalls, ço és: els participants al concurs estaven obligats a vendre's el cotxe segons tarifa prefixada; si per a un mateix cotxe es presentaven diversos postors, hom havia de procedir a un sorteig per adjudicar-lo.

El circuit de La Ferté-Bernard, sobre el qual ha tingut lloc la prova, té un desenrotllament de 12 quilòmetres escassos. El concursant prenia la sortida amb 5 litres justos de gasolina, el vencedor de cada categoria era el que més trajecte cobria, a una velocitat mitjana no inferior a 40 quilòmetres per hora i amb una despesa d'oli inferior a mig litre.

Prengueren la sortida 23 cotxes, la classificació fou:

Cotxes 7 p. — 1, Drouin (Licorne), 69 quilòmetres.

Cotxes 6 p. — 1, Collomb (Licorne), 71 quilòmetres

Cotxes 5 p. — 1, Brion (Citroen), 99 quilòmetres 576; 2, Engoulevement (Ford), 69 quilòmetres 760.

Cotxes 4 p. — 1, Merillon; 2, Tougeron (6 CV Rnault), 114 quilòmetres 548 y 114 quilómetres 248.

Cotxes 3 p. — 1, Masson (Citroen), 103 quilòmetres 576.

Voiturettes 4 p. — 1, Morillon (5 CV Peugeot), 131 quilòmetres 492; 2, Houszaye (5 CV Peugeot), 110 quilòmetres 148.

Voiturettes 2 p. — 1, Pedexes (Amílcar), 149 quilòmetres 864; 2, Remoncol (Citroen), 99 quilómetres 276.

Cyclecars 750 cc. — 1, Pitard (cuadrilette Peugeot), 79 quilòmetres 232.

Els premis especials (arrencada, volta més ràpida, economia per passatger transportat) els guanyà un Peugeot conducció interior amb quatre persones que féu 131 quilòmetres 992.

El record del dia pertany a l'Amílcar de Pedéxés.

El de l'any passat, detentat per un Peugeot 5 cavalls, no fou batut.

Es estrany, amb la fama d'estalviadors que tenim els catalans, que no s'ens hagi acudit, d'imitar una prova d'aquesta mena.

El record mundial de les 24 hores

Els enginyers Gartfield i Plessier, damunt Renault 40 cavalls, han batut a la pista de Linas-Montlhéry el record mundial de les 24 hores.

Durant aquest temps han cobert 3.384 quilòmetres 759, a una velocitat mitjana de 141 quilòmetres 039 per hora. L'antic record era de 3.137 quilòmetres 790 a 130 quilòmetres 718 per hora.

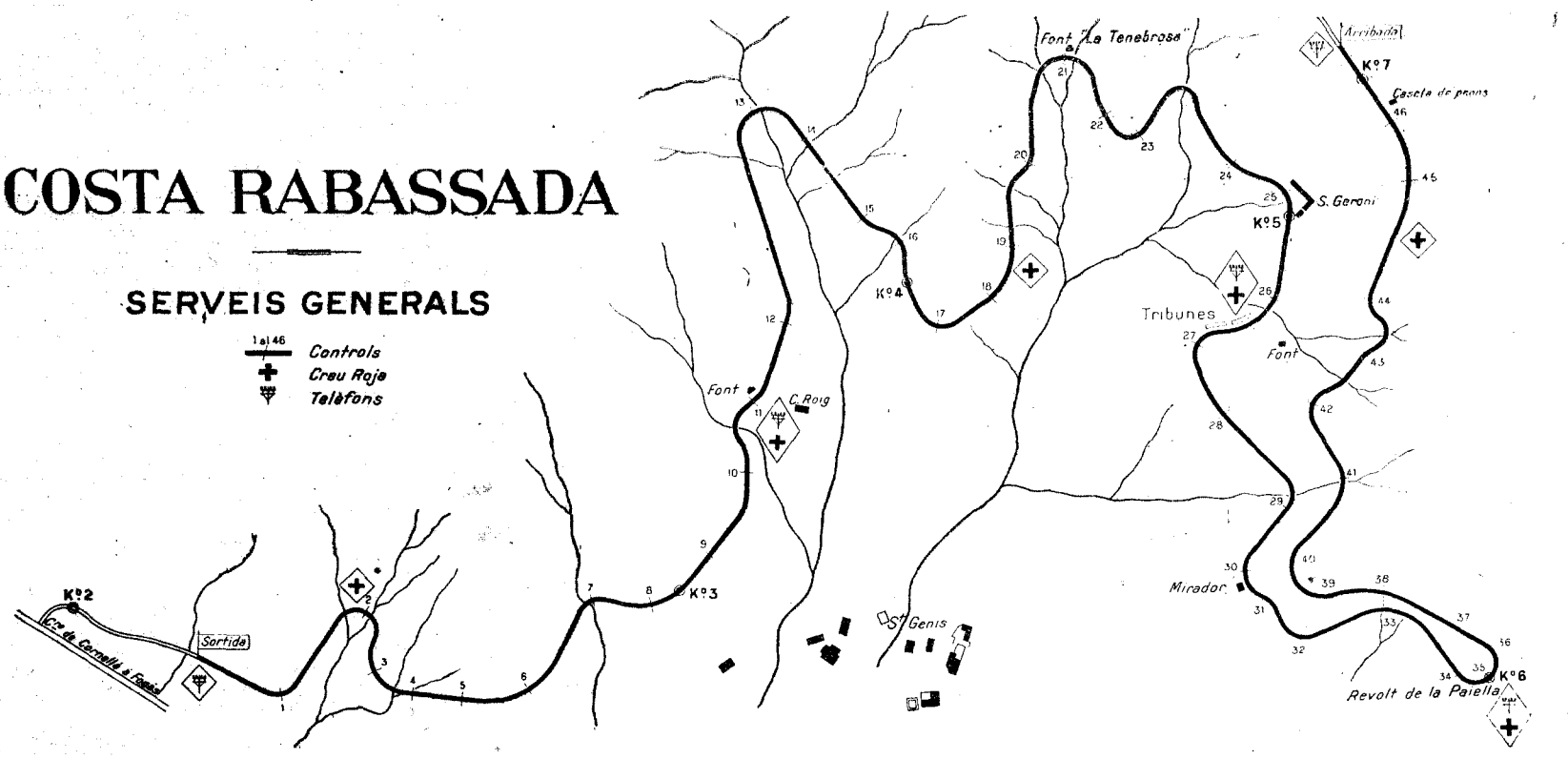
Al cap de 20 hores de marxa, el cotxe havia recorregut 3.125 quilòmetros, o sigui una mitjana de més de 156, però uns incidents de poca importància però lents d'arreglar tingueren el cotxe deturat un parell d'hores. De no haver-se esdevingut això hom pot calcular que la distància recorreguda en les 24 hores hauría estat de més de 3.750 quilòmetros.

Es de remarcar que el cotxe que ha acomplert la performance està equipat amb un motor de sèrie. Per si algú en dubtés, un delegat de la Comissió tècnica ha precintat el cotxe i l'ha tramès al laboratori oficial perquè s'hi procedeixi a les comprovacions que calguin. Unicament es diferencia dels cotxes de sèrie en tenir més amples els "gicleurs" i la presa d'aire del carburador dirigida endavant.

A l'Autòdrom de Linas-Montlhéry

L'autòdrom de Linas-Montlhéry desenrotlla una activitat que fa enveja. Tot just construïda la pista de km. 500, es decidí d'enllaçar-hi un circuit de carretera, d'una longitud de 12 km. 500, perquè poguessin fer-s'hi proves de turisme. Damunt aquest circuit es disputà aquest any el Gran Premi de França, el vinent juliol.

No cal dir que la construcció de la pista i del circuit ha costat sumes considerables. No és estrany, doncs, que els dirigents de l'autòdrom tinguin interès a celebrar-hi tantes proves com puguin per tal d'assegurar-ne la vida econòmica. Com

que aquesta darrera ha de recolzar, principalment, en una gran entrada de públic, els organitzadors tenen cura de donar programes variats i d'interès espectacular, que no fatiguin el públic que ha de fer un viatge d'una hora per assistir a les curses.

El programa de diumenge passat estava establert segons el criteri esmentat, puix que es composava de quatre proves: un match de motos d'alta cubicació, una cursa de motos per relleus, el premi Icar per a cotxes de 1.100 c. c. de cilindrada i d'anomenat match dels bòlids, terme que sembla inventat per algun emfàtic periodista espanyol.

El match de motors grans

Ultra el seu interès esportiu, és de remarcar que en aquest match prenien part alguns motoristes alemanys. Ja era hora que s'establissin corrents de cordialitat esportiva, abandonant un criteri caducat i nociu per a l'esport.

No totes les motos inscrites per aquest match eren d'un litre de cubicació, n'hi havia també de 750 i de 500 c. c., com per exemple les del cèlebre equip de Peugeot, agavellador de victòries, compost de Richard, Péan i Gillard; Francisquet recordam damunt Sumbeam, de Bol d'Or; Temple, un as de Brooklands que posseix uns quants records mundials, etc., etc.

La cursa comprengué tres sèries de 25 km. cada una.

La classificació general fou favorable a Temple, seguit de Gisler, Richard, Bussinger i Clech.

Velocitat mitjana aconseguida: 146 km. per hora. La millor volta fou feta a raó de 160 km.

El premi Icar

Per a cotxes de 1.100 c. c., sobre 200 km.

Malgrat la importància dels premis destinas a aquesta prova, la inscripció era escassa. I es comprèn: el fet que una marca guanyés gairebé sempre les curses d'aquesta mena, allunyava de concórrer-hi les altres marques.

Diumenge, però, es preveïa una lluita seriosa entre el Salmson, la marca quasi invencible, el Sénéchal i el cèlebre Austin Seven del capità Whaite, per bé que la cubicació d'aquest darrer fos només de 750 c. c.

Magnetos Bosch Bugies

Sortiren vuit concorrents, guanyant el Salsom conduït per de Marmier, seguit de Casse Cadalmson) a una volta; tercer Benoit a 4 voltes; quart, Collet i cinquè Klein. El promig del guanyador ha estat sobre els 141 km. per hora.

El premi Du Fay

Era el pinyol de la diada, almenys per als recercadors d'emocions.

Hom esperava, tenient en compte proves i entrenaments anterior, velocitats superiors al 200 kilòmetres p. h.

Heu's aquí els cotxes inscrits i el nom de llurs conductors:

Albert Divo (ja conegut a Barcelona) sobre Delage 12 cilindres, 10 litres de cubicació. J. P. Thomas, sobre Leyland-Thomas 8 cilindres, 8 litres de cubicació. Eldridge sobre Fiat 300 cavalls, 6 cilindres, 21 litres de cubicació. Bogenschütz sobre Bogenschutz Spéciale, equipat amb motor d'aviació Hispano 180 cavalls.

El match comprenia: dues mànegues de 4 voltes (10 km.), cada una disputada per dos corredors, segons sorteig, i una final sobre 15 km. entre els tres que millor temps hagin assolits en les anteriors.

Heu's aquí els resultats que tramet el telègraf:

Cubicatge lliure; Primera mànega: J. P. Thomas, en 3 m. 14 s. 2/5. (Terme mig per hora: 188 kilòmetres 758).

Segona mànega: Divo en 3 m. 7 s. 2/5, seguit d'Eldridge a 17 s. 1/5. Millor volta de Divo al terme mig de 213 km. 341 per hora.

CICLISME

L'esperit d'equip

INSISTINT

En la lleugera pulsació, podríem dir-ne, que dies passats vaig fer sobre l'estat actual del ciclisme, abogava perquè s'inculqués als corredors l'esperit d'equip, fos de clubs o de marques constructores, perquè amb aquesta orientació hi veia un dels motius més poderosos perquè l'esport ciclista prengui veritable increment i arribi a preocupar un nombre gran d'esportius.

Les proves darrerament disputades han posat novament de manifest que l'esperit, el veritable esperit d'equip, no el senten, encara, els nostres corredors i això implica un perill per a l'èxit positiu de futures proves.

En el Campionat de Barcelona corregut el mes d'abril, hom es va estranyar que en la segona etapa de 170 quilòmetres, de recorregut molt fort, arribessin quasi tots els corredors junts a la meta. Recentment, a la Volta a Catalunya va succeir si fa no fa, el mateix; a la quarta etapa de 1920 quilòmetres comprenent Igualada-Lleida-Reus, ni la Panadella, ni la forta pujada de Cervera, ni el terrible col de Lilla, fou obstacle perquè arribessin a Reus 18 corredors en escamot, els neòfits i terceres barrejats amb els asos.

Vol dir això que els petits han jugat tan extraordinàriament de qualitat; o bé que els "asos" prefereixen la comoditat.... i bons aliments a l'esperit de batalla?

No obstant i admirar l'actuació dels novells, m'inclino a atribuir-ho a la darrera causa.

Els "asos" generalment quan arriben ésser-ho estan gairebé del tot materialitzats (els d'aquí i els de tot arreu del món) fora d'alguna que altra excepció que sempre es pot comprovar, i si no tenen, millor dit, si no depenen d'una casa constructora que s'interessi en fer triomfar la marca i obligui als seus corredors a donar sistemàticament la batalla als de les altres marques, o bé si no porten a la lluita una moral ben arrelada, producte de l'estímul i rivalitat dels clubs, resulta gairebé sempre que els "asos" se senten aimants del'esperit... de la "combina" (la plaga més terrible per matar l'afició a les curses) i redueixen el seu esforç a la mínima expressió assegurant-se fàcilment la manera de repartir-se equitativament les pessetes de premis.

Si l'etapa dels 196 quilòmetres d'Igualada a Reus hagués estat formalment disputada per uns homes posats a la carretera per lluitar veritablement per un primer lloc, mai no podia arribar a Reus aquell escamot de 18 homes, ni de 10 ni potser tampoc de dos. I així diria igual de la segona etapa del campionat de Barcelona i de moltes altres arribades.

Cal, doncs, treballar per a formar l'esperit d'equip.

Les cases constructores han de començar d'entendre que no és tan sols en la competència de preus, com miraran per la prosperitat del seu negoci, sinó desentrotllant també unes altres activitats relacionades intimament amb l'aspecte esportiu de la bicicleta la qual cosa semblen abandonar cada dia més per poder aconseguir l'augment de la producció, que és on hi ha la veritable prosperitat. Vol dir que si totes les cases cregués in la conveniència de tenir un equip de coredors i ho féssin posant-hi un veritable interès, les competicions ciclistes guanyarien extraordinàriament en emotivitat, sortirien més corredors i la afició a la bicicleta s'estendria amb molt més impuls. Han de fer-se doncs tots els possibles i buscar per tots els mitjans que les cases creguin amb aquesta conveniència, que és gairebé necessitat.

Cal altrament que els directius dels Clubs intimin més amb els seus ciclistes, demostrant-los, en general més interès i protecció que fins ara, donar, en fi, la sensació que els ciclistes són també una part integrant de l'engrandiment d'un club a fi i efecte que així els corredors arribin a sentir també l'afecte i amor al seu club, cosa que fins ara es manifesta amb massa vaguetat.

O això, o el consentir aviat que les curses per carretera deixin d'ésser tal cosa per transformarse en divertides excursions, adornades solament amb un sprint final, per justificar el nomenament de comissaris i jutges de sortida i d'arribada.

R. T.

El "Tour de France"

Subscripció Jaume Janer

L'ESPORT CATALA	200.00
Un fill de Tremp	3.50
Manuel Roca	5.00
Baldomer Domenech	1.00
Ramon Santillana	10.00
Lluis Villalbo	2.50
J. C..	2.00
Companys de la Secció Atlética del G. E. i E. G.	4.00
N. P. G.	10.00
GANDESA	
A. Fontanet	3.00
J. Fontanet	3.00
M. Altadill	1.00
J. Altadill	1.00
J. Vidal	1.00
A. Monné	1.00
Una Gandesa	1.00
REUS	
Josep Borrás	1.00
Joan Duran	5.00
Enric Morera	5.00
Enric Sans	1.00
Blai Magriñá	1.00
Eladi Bergadá	2.00
Eugeni Veves	1.00
Josep Amorós	1.00
Josep Sans	1.00
Joaquim Marco	3.00
Jaume Josa	1.00
Ferran Casajuana	1.00
Tomás Quinjoan	1.00
Frencese Fernandez	1.00
Anselm Vidal	1.00
CALELLA	
Josep Mir	1.00
Sebastiá Roca	2.00
Josep Ros	1.00
Josep Codina	2.00
Ernest Garcia	1.00
Fermí Gual	1.00
Joan Clapés	1.00
Quimet Miquel	1.00
Pere Casas	1.00
Jaume Colomer	1.00
Pelai Girbau	1.00
Antoni Figueras	1.00
Lluis Clará	1.00
Felicia Cruxent	2.00
Lluis Forest	0.50
Mesar Piquer	0.50
Narcís Sagrera	1.00
Carles Bellsolá	1.00
Narcís Bellsolá	1.00
Total pessetes	296.00

(Segueix oberta la subscripció)

El sopar a honor de Monteys

Divendres passat tingué lloc l'anunciat homenatge dedicat per la Penya Esportiva Gracienca a En Teodor Monteys soci de l'entitat, acte que tenia per objecte demostrar al valent "routier" les simpaties i sincer afecte que li professen tots els elements de la Penya i altres de significació dintre de l'esport del pedal.

Tots els que volgueren palesar la seva personal adhesió a l'homenatjat es trobaren reunits al voltant de ben servides taules en el local de la Penya, no tantsol com a nota altament simpàtica la presència de moltes senyoretes.

Ocupà la presidència En Monteys scient a la se-

Societat General d'Automòbils

FIAT

Agència exclusiva

Carrer de Mallorca, 277

BARCELONA

va dreta el seu pare i a l'esquerra la seva bella esposa.

Anotàrem així mateix l'assistència de bon nombre de corredors entre ells En Janer, Fargas, i altres representacions de l'U. S. Sans, F. C. Barcelona, Agrupació de Corredors, Esport Ciclista Català, Agrupació Ciclista Montjuich, C. D. Europa, Sindicat de Periodistes i premsa.

L'àpat transcorregué animadíssim, tal com escau dominant l'element jove.

A l'hora del brindis abudaren els parlaments a càrrec d'En Janer, Macipe, Jiménez, Barrera, Ortiz, Cantó i Torres, que tingueren tots ells paraules d'elogi per a l'homenatjat.

"L'Esport Català" es complau també a fer constar la seva entusiasta adhesió a aquest acte, tal com va expressar el seu representant Sr. Torres, per creure merescudíssim l'homenatge a En Monteys, no tan sols per representar actualment un dels més ferms puntals del ciclisme català; sinó també pel seu caràcter franc, per la seva lleitat durant la lluita i finalment per la seva modèstia.

Felicitem també a la Penya Esportiva Gracienca per la seva idea portant a terme aqueixa festa en la qual trobem el més gran encert de passada que enalteix el seu nom, ha de servir d'exemple per l'encoratjament que representa pels joves "routiers" que lluiten per a arribar dignament.

Cuasa de neófits, copa Thomas

Organitzada per L'Esport Ciclista Català, es va fer diumenge una cursa reservada a neòfits donant el següent resultat:

Primer: Josep Serra (Magdalena - Pouchois), 35 kms. en 1 hora, 13 m., s.

Segon: Salvador López, 1-13-30.

Tercer: Josep Jus: 1-14-18.

4, Joaquím Bosch; 5, Miquel Asens; 6, Lluís Bonet; 7, Josep Sosteny; 8, Israel Torres; 9, Josep Salvador; 10, Antoni Parera.

Del 60 concursants que sortiren, n'arribaren 28.

Pilota Basca

Diumenge va continuar jugant-se el Concurs per a disputar-se les copes ofertes per D. Joan Cadira i la Germandat de Pilotaris. En el partit de les 12 varen jugar els vermells Patau i Rovirosa contra els blaus Pons (I.)-Olamedi, guanyant els primers per 6 punts, després d'un partit interessantíssim, en el qual, quan ja els vermells havien portat 8 punts d'avantge, varen aconseguir els blaus posar e lmarcador 28 a 30 a favor seu. Novament va igualar-se a 31 després d'un tanto discutidíssim que tots quatre han jugat magníficament rebent en acabar-lo l'ovació més gran que s'ha escoltat aquesta temporada. Especialment En Rovirosa ha tornat tres rebots que hom creia incontestables, produïts per la forta dreta d'En Pons, qui en voler acabar el tanto tira una forta rasa a les dos parets, que en Patau agafa rematant des de allí molt bé, i guanyant el 31 per al seu bàndol i per tant la igualada.

Des d'aquest moment tornà a imposar-se el magnífic joc d'En Rovirosa, essent impossible a En Pons poder-lo dominar, sobretot en véurer que tot li tornava. De l'actuació individual, cal remarcar que la lluita ha estat en tot moment entre En Pons i En Rovirosa, que tots dos han jugat molt més del que molts esperaven. L'Olamendi, si tenim en compte la qualitat de llur contrario també ha estat força bé, i En Patau bon xic insegur i desconfiat en comencar, sens dubte pel poc costum de jugar partits d'aquesta categoria, s'ha posat millor després, bé que en altres ocasions hauria pogut ajudar molt més En Rovirosa qui ha tingut d'aguantar tot el pes del partit. S'esperen amb interès els següents partits d'aquest concurs que promet resultar interessantíssim. La situació actual de les diferents parelles és com segueix:

Patau-Rovirosa.—2 partits jugats.—2 guanyats.

Herrera-Barguvo.—1 partit jugat.—1 perdut.

Pons (I.)-Olamendi.—1 partit jugat.—1 perdut.

Balet-Bo (J.).—Cap partit jugat.

Jaumà-Pigrau.—Cap partit jugat.

Abans d'aquest partit se n'han jugat dos d'entrenament a 35 punts a pala i a cistella, essent el de cistella entre Jusausti-Diego, vermells, contra Sunyer-Escudero, blaus, guanyant els primers per 35 a 34. Ja el resultat diu el que ha estat el partit. En un seguit d'igualades s'ha pogut aplaudir sovint el joc elegant de l'Iusausti, que ha tingut amb En Diego u nbon company, encara que confiem poder-lo véurer molt millor en altres partits si definitivament es queda a jugar de saguer. Dels vençuts, En Sunyer s'ha distingit en moltes ocasions per les seves intel-ligents jugades.

En resum, ha sigut un bon dia per l'esport basc que cada dia compta amb més entusiastes d'entre el nombrós públic que presencia els partits de cada festa.

Alfa Romeo

CAMPIÓ DE 1924

Mundial de Velocitat sobre el circuit de Cremona

a 195 km. p. h.

II GRAN PREMI D'EUROPA

1r 1o absolut (Campari)

III GRAN PREMI D'ITALIA

1r 1o absolut (Ascari)

i els tres llocs següents

El cotxe més ràpid del món

S. A. Espanyola Ing. Nicola Romeo

Director Gerent: R. Andrés G. i Fabiá

Lliria, 73-Telèfon 2284 G.-BARCELONA

RUGBY

La Unió Esportiva de Sans, seguint el magnífic curs de propaganda i demostració de l'Atlètic esport de l'oval, va tenir l'encert de jugar el passat diumenge en son camp, un partit d'exhibició amb el Rugby Club Sant Andreu.

U. E. de Sans.—Salvador, Micó, Sabràs, Ducrós, Cortés, Peus, Amell, Sostres, Lloret, Escapa, Larregla, Gurb, Margaut, Gallofré, Ginés.

R. C. Sant Andreu.—Teitot, Roure, Fina, Andreu, Cendra, Luchetti, Codina II, Oliver, Rovoldi, Sadurní, Terez, Riba, Arroyo, Antich, Martínez.

Ambdós equips fan una bella exhibició, mostrant la duresa del joc, com també belles arrencades que emocionen el públic. Passa el temps amb atacs i contra-atacs fins que en una confusió del Sans, Martínez aprofita per marcar el primer ensaig. Poc després, Ducrós marca l'ensaig del empat el qual ha sigut magnífic.

En el segon temps s'endureix un xic el joc sense que es propasés; Sabràs, que és el millor del Sans, marca un assaig entre pals que és molt aplaudit i que transforma Larrégula. Sant Andreu es revifa malgrat la calor i marca l'assaig de l'empat En Riba, gràcies al pes de la davantera vermella, el qual és transformat pel mateix Riba. Poc després acaba el partit.

L'àrbitre, senyor Gil, ha portat el partit com calia.

Sobre el terreny hem vist Andreu i Sabràs en bona forma, seguint-los Ducrós, Luchetti i Martínez.

HIPISME

La setena reunió

Diumenge, a C'an Tunis fou dia de poques emocions, com ja presumíem. El premi "Saigon" que havia d'ésser el "clou" de la tarda sols comptava tres inscripcions i en altres qur haguérem pogut presenciat bones lluites les abstencions frustraren nostres propòsits.

Hi hagué de totes maneres forta incertitud menys en la darrera cursa.

Els nostres aficionats, després dels fantàstics resultats de diumenge passat estant despistats.

Les curses se succeïren així:

PREMI MONCADA (a reclamar) 200 m. (2.000 ptes.)

Primer. "Beaupé", 2' 11".

Segon. "Miss White", a 3/4 de cos.

Tercer. "Le Nepaule, a 12 cosos.

"Miss White" que's crèia guanyador, portà el cap tota la cursa però en els darrers metres un bon sprint de "Beaupré" li prengué la cursa. Per fí aparegué "Royal Fert" que no féu res. Arribà a una distància considerable dels primers i en cap moment donà la sensació de perill.

Apostes: Guanyador: 19 ptes. Collocats: 5,50 i 5,50.

Premi Fadineta (.2400 m.)

Primer: "Rocambole", 2' 41" 4/5.

Segon: "La Pouplée", a 4 cossos.

Tercer: "Antifaz", a 1/2 cos.

L'abstenció Antilògique tragué interès a la cursa. "Rocambole" prengué el cap i no el deixà fins al final.

Guanyador: 12 Col. 8 i 10.

Premi "Saigon" 2.700 m. (2.500 ptes.)

Primer "Verbenera", 2' 58" 3/5.

Segon: "Maruxa", a 1 cos.

Tercer: "Reus", a 10 cossos.

Es demostrà pla bé que "Reus" no es especialista en llargues distàncies. La lluita es decidí en els darrers metres per "Verbenera".